

Одеські вибухи

Володимир Ліпкан

ОДЕСЬКІ ВИБУХИ

ВОЄННИЙ НАБАТ ОДЕСИ: ХРОНОТОП ПРАВДИ

(Філософсько-загрозоцентрична рапсодія Realpolitik)

В Одесі знову вибухи лунають,
Тривогою серця людей проймають.
Із порту хмара чорна піднімається,
Неначе кінь троянський в небі розчиняється.

Спочатку "бджілки" гучно прозижчали,
За ними літаки захмарно швидко пролітали.
Наступна відповідь: лунають залпи ППО,
Проте ракетам байдуже — їм все одно!

Вони нещадно цілі уражають,
Оскільки вибухи гучні лунають.
Здійнявся дим — усім все зрозуміло стало,
На жаль, на захист ППО не спрацювало!

У телеграм-каналах цілковита все дурниця,
Бездумна пропаганда і нікчемна нісенітниця.
Мовляв, ракети збиті всі, й на них чекає вже морська водиця —
Ось офіційної брехні та єресі безглуздої обітниця.

А люди? Звикли до "локшини", вже не реагують,
Розумні думають і важко метекують.

Всім решта — просто все по барабану:
Вони ніколи у житті і так не мали плану.

Ось так: поміж морів чарівних, океанів,
Де світло ллється із розкішних душ й очей,
Гортають далі люди свої мрії, книги планів:
І жодним бомбам не спинити хід речей.

В Радужному "цирконами" убили всю родину...
У Львові житлові будинки постраждали...
Немає тижня, без трагедій — смерть вбиває щохвилини..
Коли ж злочинців цих нарешті б покінчали ?

Війна — це іржа, що ковтає наосліп метали,
Безумний симулякр хижацьких, корумпованих еліт.
Імперії, яку ввіках ніяк ми у боях не розтоптали,
Лишивши в небі від ракет брудний і вічний крові слід.

Агресор програв, хоч у ранах стікає країна,
Бо в рабства і зброї завжди є фатальний фінал.
Навіщо палити міста, якщо в підсумку буде руїна?
Війна — це абсурд, де тиран свій ламає забрал!

Краса природи — знаний фахівець,
Вона чарівна, незабутня й файна.
Цінуйте кожну мить: не знаємо, де наш кінець,
Живіть з добром у серці, бо життя — це Божа тайна!

#Вапнярські етюди. 2207.2026-1508.2026

30.07.2026